

1. Uvod

Neodgovarajuće upravljanje čvrstim otpadom je jedan od najozbiljnijih problema vezanih za očuvanje životne sredine u Srbiji. Ovaj zaključak proizilazi iz procene trenutne situacije, koja je takođe u skladu sa brojnim procenama u ovoj oblasti, sprovedenim u toku nekoliko proteklih godina u Srbiji, od strane zajedničkih organizacija.

Komunalni čvrsti otpad po definiciji uključuje otpad iz domaćinstva, kao i drugi otpad koji je zbog svoje prirode i sastava sličan otpadu iz domaćinstva: neopasni čvrsti otpad iz industrijskih, komercijalnih i institucionalnih ustanova (uključujući i bolnice), pijačni otpad, baštenski otpad i ostatke od čišćenja ulica. Upravljanje komunalnim čvrstim otpadom obuhvata funkcije sakupljanja, transfera, tretmana, reciklaže, ponovne upotrebe i odlaganja komunalnog čvrstog otpada.

Za upravljanje komunalnim čvrstim otpadom glavnu odgovornost ima lokalna vlast. To je kompleksan zadatak, koji zahteva odgovarajuće organizacione kapacitete i saradnju između brojnih zainteresovanih strana u privatnom i javnom sektoru.

Iako predstavlja osnovu za ljudsko zdravlje i zaštitu životne sredine, upravljanje čvrstim otpadom u Srbiji nije na zadovoljavajućem nivou. Uskoro se očekuje donošenje Nacionalne strategije upravljanja otpadom u Srbiji, što je, pored donošenja zakona i propisa, jedan od koraka u naporima da se upravljanje otpadom u Srbiji prilagodi zahtevima direktiva EU i da se uspostavi sistem integralnog upravljanja otpadom. To takođe znači implementaciju zahteva i ciljeva datih u direktivama EU o otpadu, posebno u Okvirnoj Direktivi o otpadu, Direktivi o opasnom otpadu, Direktivi o ambalaži i ambalažnom otpadu kao i Direktivi o deponijama.

Kontrolisano odlaganje komunalnog otpada, uz sprovođenje postupka sanitarnog deponovanja po sendvič sistemu, to jest sloj po sloj pruža mogućnost za konačnu dispoziciju čvrstog otpada. Sanitarno deponovanje, uz prethodnu reciklažu je najprihvatljivije i ekonomski optimalno rešenje za tretman komunalnog otpada za Vrbas.

Kompleks planiran za izgradnju sanitarne deponije nalazi se na oko 4,5 km udaljenosti od grada. Do lokacije se dolazi asfaltnim putem. Kao najpovoljnija, određena je lokacija koja poseduje kvalitete i prednosti za izgradnju deponije kao što su udaljenost od grada od oko 4,5 km, zaklonjenost od okoline pogodnom konfiguracijom terena kao i dovoljan kapacitet za odlaganje otpada.

Posmatrano u celini, svaka sanitarna deponija kao jedan kompleksni sistem se sastoji iz skupa inženjerskih objekata. Objekti su opremljeni neophodnom tehnološko-mašinskom i elektro opremom različite namene, pratećim transportnim sredstvima i drugim uređajima koji su u funkciji sprovođenja tehnologija. Sanitarno deponovanje je inženjerski postupak koji podrazumeva primenu niza tehničko-tehnoloških mera (izolacija tla, sanitarno odlaganje, kontrolisano prikupljanje i prečišćavanje otpadnih tokova) kojima se od zagađenja štiti okruženje.

S'obzirom na potrebu saniranja postojećeg stanja, konfiguraciju terena i kapacitet lokacije, planirano je da se deponija realizuje u 3 faze: u prvoj fazi će se sprovesti sanacija divljih deponija i uređenje glavne deponije, dok će se u drugoj i trećoj fazi obavljati sanitarno odlaganje novog otpada uz neophodne radove u vezi proširenja tela deponije na slobodne površine. Sukcesivno će se obavljati rekultivacija deponije. Konceptcija sanitarnog deponovanja je upotpunjena sanacijom sredine, rekultivacijom odabranog prostora i njegovog privođenja željenoj nameni po završetku eksploatacije, kao i eliminisanjem neželjenih pratećih pojava (koje nastaju pri deponovanju), kao što je nastajanje biogasa i zagađenih otpadnih voda, narušavanje izgleda okolnog pejzaža i sl.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com